

Sygn. akt III CSK 186/09

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Z.S.

przeciwko t Bank S.A.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 listopada 2009 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 lutego 2009 r., sygn. akt [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną w części zaskarżającej wyrok w punktach 1(pierwszym) i 3(trzecim) jego sentencji;**
- 2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałym zakresie i zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu – w interesie publicznym – ujednoczenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁴ § 1 pkt 3 w zw. z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), spełnienie przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. konstrukcyjnego wymagania skargi kasacyjnej następuje wówczas, gdy skarżący zagadnienie to przedstawi przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także wskaże argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, zaś ze względu na publiczne cele, jakie ma do spełnienia rozpoznanie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej, wykaże, iż jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (porównaj między innymi orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC z 2002 r., nr 1, poz. 11 i z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 niepubl.).

Pomimo, że skarżąca powołała się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to nie przedstawiła argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o „istotności” sformułowanego zagadnienia, bo nie jest takową twierdzenie o naruszeniu przepisów prawa materialnego.

Uzasadnienie wniosku o przejęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w istocie przedstawia, tylko w odmiennym ujęciu, kwestię podniesioną w ramach podstawy kasacyjnej.

Zważywszy, że skarga kasacyjna zaskarża w całości wyrok, którego sentencja składa się z trzech punktów, a od rozstrzygnięć zawartych w punktach 1 i 3 zaskarżonego wyroku skarga kasacyjna nie przysługuje, przeto Sąd Najwyższy odrzucił jako niedopuszczalną skargę kasacyjną w części zaskarżającej wyrok w wymienionych punktach, działając na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. (punkt 1 sentencji).

Z podanych wyżej merytorycznych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej w pozostałym zakresie na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. (punkt 2 sentencji).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).